

OPONENTSKÝ POSUDEK BAKALÁŘSKÉ PRÁCE NA FDULS - KATEDRA VÝTVARNÉHO UMĚNÍ, SPECIALIZACE KERAMIKA

Viktorie Návalová | Everyday (design)

Tématem bakalářské práce studentky Viktorie Návalové je fenomén všedního designu, jeho užití v běžném životě. Předmětem tohoto průzkumu a jeho výsledkem je porcelánová sada pro děti.

Vedle práce se sadou jako takovou, coby funkčním předmětem každodenní potřeby, se Viktorie zabývala také přidanou hodnotou sady v podobě dekoru / ilustrace užitě na povrchu sady a to ve dvou variantách - Jako nedílnou součást tvarosloví porcelánu v podobě reliéfu a jako druhotně aplikované ilustrace, tzv. "házenky."

Svým konceptem mě Viktorie přesvědčila, že "porcelán pro děti" nemusí být nutně oxymoron. Naopak, obsahové vyjádření, že i nádobí může být výchovným prostředkem, věcí, na které si člověk v nejranějším věku může uvědomovat hodnotu předmětu a s citovým vztahem i úctou k němu, dokazuje, že vedle dnešní doby zdánlivého nadbytku paralelně rezonuje linie uvažování nad hmotnými statky, jako nad něčím ne vždy samozřejmým a nad zdravým respektem k jejich funkci, materiálu, řemeslu.

Toto uvažování spojené s proniknutím do problematiky výchovy, stravování předškolních dětí a pod. je mi sympatické a jde vidět, že zvolený úkol nebyl věcí formální povinnosti, ale hlubokým osobním zájmem. Naproti tomu v prezentaci teoretické i praktické části návrhu postrádám hlubší rešerši v oblasti současných i historických referencí tohoto umělecko-řemeslného odvětví, stejně tak v praktické části rovinu experimentování s materiálem, technologií a výtvarnou formou. Až na drobné detaily (např. problém nožiček místo podední) mám pocit, že Viktorie k výsledku přistupovala jako k sázce na jistotu. Víím, že je to pocit lichý, zvolená technologie s užitím reliéfu určitě přinesla spoustu výzev, ale mě, jako člověku neznalému tohoto řemesla, byl tento jistě zajímavý "příběh" z vývoje zatajen. Nezbyvá mi pak, než se dívat na Viktoriinu práci Everyday (design), jako na výsledný produkt, tak jak zde leží nebo je prezentován na fotografiích. Přitom zvolené reliéfní tvarosloví bych rád ocenil, jako sympatické a v jeho výrobních začátcích i velice zajímavé, pokud jde o jeho možné jiné aplikace - například "reliéfní papír" tak, jak je ukázán na fotografiích. To nabízí spoustu způsobů jiného využití v příbuzných předmětech nebo i v práci s dětmi (užití v leporelech, knihách, během dílen s dětmi atp.). Zajímavý a dětsky poetický je pro mě i reliéf vyjádřený nikoliv ve své sochařské, plastické formě, ale jako z plochy vytažená kresba.

Stejně tak zajímavé je i užití glazury se zvýrazněním reliéfu zatečením do spár. Porcelánový set pak vnímám vlastně jako něco kouzelně hrubého, neobratného v nejlepším slova smyslu a blízkého mému vnímání děckosti. Tento kontrast porcelánové křehkosti a dětské zbrklosti je velmi poetický. Zvolená barevnost je pěkná a oceňuji, že Viktorie přiznává, že namísto tabulek se specifiky barev a jejich vlivu na člověka, šla cestou vlastního pocitu.

Pokud jde o druhý způsob užití ilustrace ve formě házenky, líbí se mi nápad práce s dvěma rovinami - se scénou a možným příběhem, který se v ní odehrává. Bohužel výsledek z mého pohledu nevyužil své šance a působí

MICHAL BAČÁK

Illustrations

dle mého názoru nesourodě. Dával bych si pozor, aby porcelán nebalancoval na hraně mezi bakalářskou prací a možnou záměnou s produktem nabízeným na maloměstském vánočním trhu. Přesto oceňuji Viktoriinu kuráž do toho jít.

Viktoriinu práci doporučuji k obhajobě a navrhuji hodnocení "velmi dobře".

Michal Bačák